

Žudyti arba būti nužudytam

by Audrius

Ką aš padariau. Ne, ne!, šūdas!!, ŠŪDAS!!! Kodėl aš tai padariau?

Man, dar pilnai nesuprantančiam kas vyksta aplink, iš nuo įvartytos begalinės baimės dar drebančių rankų, lėtai išslydo platus plieninis peilis, aplietas juodu lyg smala krauju. Priešais mane gulėjęs košmaro kūnas dabar atrodė visiškai bejėgis, susirietęs, gulintis juodo kraujo klane, dar krutinantis mažylį pirštą. Įveiktas nelygių jėgų.

Mama! Mama! Padėk!

Nežinau, kodėl dabar sapne šaukiausi mamos. Turbūt dėl to, kad dar buvau pakankamai mažas vaikas.

Ką aš sau galvojau? Aišku, turėjau kažką daryti. Mane šis košmaras būtų užpuolęs ir gyvą vietoje suvalgęs. Bet, pačiam atimti gyvybę... Viskas, jo gyvenimas baigėsi. Baigėsi. Daugiau jam nieko nebebus. Bus tuščia. Jis tiesiog... mire.

Gal per greitai, neapgalvotai suregavau? Gal nereikėjo griebti pirmo pasitaikiusio peilio ir suvaryti košmarui į pilvą. Bet ką man kitaip reikėjo daryti? Neturėjau pasirinkimo. Kitaip košmaras būtų mane nužudęs.

Žudyti arba būti nužudytam.

Ir aš pasirinkau žudyti. Gal kadanors už tai sau atleisiu. Kadanors prisiminsiu šią dieną, kaip tą, kai aš pirmą kartą nužudžiau košmarą. Ir galbūt būsiu pasimokęs. Galbūt.

2022-09-28 slemui